

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reklamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELOFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

M.-Vásárhely, 1875. aug. 13-án.

(y.) Nem ok nélkül állítja egy szellemdús író, hogy Anglia a nagy, dicső Albion, mely oly magasan áll minden más népek felett, mint a nap az egen, mostani felvirágzását, szellemi s anyagi jóllétét, esküdszéki intézményének köszönheti. Mert, ha végig tekintünk a mivelt világ legelőre haladottabb országainak sorozatán, azt tapasztaljuk, hogy azok közül mindazok, melyek alkotmányos birnak, nagyobb részben felvették már bűnvádi eljárásuk rendszerébe az esküdszéki intézményt. Országok tapasztalata szól tehát az esküdszéki intézmény czélszerűsége mellett, s bátran lehet anynyi példa után állítani, hogy azon intézmény, melyhez annyi alkotmányos nemzet és annyi millió szabad ember oly buzgón ragaszkodik, rossz és helytelen nem lehet.

Az alkotmányos szabadságnak ugyanis egyik legfőbb garantiája, ha a végrehajtó hatalomnak büntető hatalma alaposan s tapintatosan, s a polgári szabadság igényeinek megfelelőleg korlátozva van. S ez nemcsak czélzóva, de biztosítva is van az esküdszéki intézménynek czélszerű, s a lakosság erkölcsi és miveltségi fokozatához alkalmazott meghonosítása, fenntartása s fejlesztése által.

Hazánkban már az 1843. évi büntető törvényjavaslat készítése alkalmával szakférfiaink legjelesbjei melegen ajánlották az esküdszéki intézmény meghonosítását, s habár az intézmény feltétlen pártolói akkor kisebbségben is maradtak, de az idő és körülmények, a tudomány és tapasztalás annyira érlelték s fejlesztették az intézmény iránti közvéleményt és közérzületet, hogy ma már az ellen a polgári jogok és szabadság érintése nélkül alig szólhatni.

Ezen felfogáson alapuló meggyőződésnek tulajdoníthatni kormányunk azon intézkedését, mely szerint az 1848. évi XVIII. t. cz. alapján, a Királyhágon tuli részben még 1867-ben, hazánk erdélyi részében pedig 1871-ben az ugynevezett sajtó-vétségek iránti eljárást az esküdszéki intézmény igénybevételével szabályozta. Méltán fogadtatott alkotmányos kormányunk ezen szabadelvű intézkedése országsszerte a legnagyobb örömmel és meglelégedéssel. Helyes és érdekes átmenetet képez ezen intézkedés az esküdszéki intézménynek bűnvádi eljárásunkban leendő minél előbbi elfogadására.

Mint minden újítás és lényeges változtatást célzó intézmény ellen, úgy az esküdszéki eljárás ellen is hozatnak föl nehézségek, melyekkel az intézmény czélszerűségének problematicus színezetben való feltüntetése czéloztatik. Nem csekély aggodalommal szólnak arról a chablonszerű eljárás pártolói, kik az igazság mérlegelését inkább a formák pontos megtartásától, mint a meggyőződéstől feltételezik. Az ilyen felfogásuak azonban jelenben nálunk kisebbségben vannak.

Általános a meggyőződés az iránt, hogy egy alkotmányos országban s így hazánkban is a közrend, erkölcsiség, a személy- és vagyonbiztonság közvetlen őrei első sorban maguk az állampolgárok, a kik az esküdti minősütségükkel járó bizalmat és befolyást méltóságteljes tárgyilagossággal s higgadtsággal fogva fel, csakis az igazság követelményei által vezéreltetve igyekeznek méltán sujtani a törvények megsértőjét épen úgy, mint felmenteni az ártatlant.

A sajtószabadság azon tágkörében, melyben mi mozoghatunk, ritkán fordulnak elő esetek, melyek miatt valaki ellen fenyítő eljárást kell alkalmazni, s épen azért irányul a közfigyelem annyira a felmerült esetek alkalmával az eljárás eredményére, mely eredmény bárminő legyen is, méltán foglalkoztatja az az iránt érdeklő nagy közönséget. Innen magyarázható meg a folyó hó 16-án tartandó, s városunkban, s esküdszékünk előtt ezen első tárgyalás, s annak eredménye iránti várakozás és kíváncsiság.

Sokkal inkább meg vagyunk győződve esküdt polgártársaink értelmességéről, tárgyilagosságáról, higgadságáról, s mindezekkel kapcsolatos függetlenségéről, minthogy megnyugvással ne nézhetnénk elébe a következményeknek, s midőn mégis újabban foglalkoztunk ezen cikkünkben az esküdszéki intézménnyel, s annak fontosságával, czélunk nem lehet egyéb, mint az intézmény méltatása, s mint igazságügyi legújabb műveleteink egyikének a saját magasztosságában való újabb feltüntetése, mint a melytől jelenben, mint jövőben helyes alkalmazás mellett a társadalomra a legüdvösebb befolyás reményelhető.

Ilyen felfogás és meggyőződés mellett várjuk, mi a f. hó 16-ikára kitűzve levő esküdszéki tárgyalás eredményét.

— A folyó év aug. elsőjén megkezdett királyi közjegyzői ügyködésre alkalmazandó bélyeg és illetéki szabályok tárgyában a m. kir. pénzügyminiszter valamennyi pénzügyigazgatóságokhoz következő tartalmu rendeletet bocsátott ki:

1. A közjegyző és helyettese minden általa kezelt ügylet és iratra nézve a bélyeg és illetéki szabályok megtartása iránt első sorban felelős (kj. t. 172. § a), mely felelősség kiterjed a nála felmutatott okiratokra nézve is; köteles tehát az okiratokat a bélyegtörvények szerint vagy megbélyegezni, vagy 8 nap alatt a hivatalos másolatot illetékkiszabás végett illető helyre elküldeni; a bélyegtelen, vagy nem szabályszerűleg bélyegzett okiratokról pedig leletet felvenni. Az eredeti okirat felmutatása az illetéki hivataloknál ezentul nem kötelezett, elég, ha a közjegyző a hiteles kiadványban bizonyítja, hogy az eredeti micsoda bélyeggel van ellátva.

2. A közjegyző köteles ügyviteli és letéti könyveiben följegyezni a felhasznált bélyegmennyiséget és az illeték alá eső jogügyleteknél az okiratra az illetékkiszabás alá terjesztést, a kiadványok hitelesítési záradékaiban pedig a bélyeg és az illeték lerovásáról említést tenni; jegyzőkönyveknél, hiteles kiadványok, kivo-

natok és másolatoknál a hitelesítési záradékban az illetékszabás 69. tétele 4-ik jegyzetében foglalt szabálynak megfelelni.

3. Mulasztások esetében az illeték szabályszerűen fölemelt mérvben első sorban tőle lesz fölhajtaudó, kivévén, ha a 25 frtot meghaladó fokozatos illeték, vagy a százalékos illeték alól az okirat másolata beterjesztése által a közjegyző feloldottnak tekintendő.

4. A közjegyzők biztosítékai díjmentesen kezeltetnek és illetékmentesek iroda megnyitása és a biztosítéka kiadása iránti közzétételek.

5. A közjegyzői jelöltek kilépési bizonyítványai 50 kr. bélyegilleték alá esnek (kj. t. 20. §.).

6. Fegyelmi ügyekbeni felebbezések 1-ső ive 1 frt, többi ivei 50 kr. bélyeg.

7. A közjegyző által fölveendő jegyzőkönyvek 50 kros bélyegkötelesek, ha a felek magánokiratot ruháztatnak fel közjegyzői okirat minőségével; ha nyílt írásbeli végrendelet készen nyújtatik be a közjegyzőhöz, vagy a beadatott visszakéretik; ismételt hiteles kiadványozások eseteiben, ha okiratok, készpénz, közhiteli és értékpapírok őrizet alá adatnak, vagy visszavétnek, kivévén ha az érték szerinti fokozatos bélyeg 50 kr-nál csekélyebb lenne.

Illetékmentesek a névalíráások hitelesítéséről, az okirat előmutatásának időpontjáról, az életben létről, a közgyűlési, vagy választmányi (igazgatótanácsi) határozatok hitelesítéséről, tények bizonyításáról, közlemények tartalmának és elküldésének bizonyításáról fölvevő jegyzőkönyvek, kivévén az árverési, árlejtési és ajánlati tárgyalásokról szóló jegyzőkönyveket, melyek az azokban foglalt jogügylet minőségéhez képest az illetékszabás vonatkozó tételei alatt meghatározott bélyegilleték alá tartoznak.

8. Névalíráások hitelesítésénél az első aláírástól 50 kr., és minden további aláírástól 25 krajczár bélyegilleték jár.

9. A váltó-óvások első ivére 1 frt, a többi ivre 50 kr. bélyeg szükséges.

10. Minden közjegyzői kiadvány, kivonat, másolat, fordítás és általában minden általuk láttamozott iromány ivenként 50 kr. bélyegilleték alá esik; de, ha az eredeti okirat 50 kr-nál csekélyebb illeték alá esik, akkor a kiadvány is ivenként ugyanannyi bélyegilleték alá esik.

11. Több különböző ügyi okiratoktól az illetékek külön rovandók le.

12. Miután a kj. t. 111. §-a értelmében a közjegyzői okirat alapján végrehajtásnak van helye, a beadványok és jegyzőkönyvek bélyegilletéke az eddigi gyakorlat szerint rovatik le; de az elrendelő végzés, mint fizetés-meghagyás, 800 frt kötelezettség erejéig bélyegjegyekben, azon összesen felül illetékkiszabás módozata szerint bélyeg- és illetékköteles; az ilyen fizetési rendelet a végzés jogérvényre emelkedése után másolatban az illetékkiszabási hivatalhoz átteendő.

13. A közjegyző által vezetendő ügykönyv a váltókról és rendeletre szóló kereskedelmi papirokról, úgy a pénz és értékpapírok letételéről szóló könyvek mindenik ive 5 kros bélyegilleték alá esik, és ha 380 □"-nél nagyobbak — 10, illetőleg 15 kr. bélyegilleték fizetendő róluk.

14. A nyílt írásbeli és zárt végrendelet, okiratok, adóslevelek és váltók őrizet alá vételéről kiállított elismervényei a közjegyzőnek bélyegmentesek.

15. A közjegyző birói megbízás teljesítésénél, mindazon bélyeg és illetéki kötelezettségeknek tartozik eleget tenni, melyek az illetéki szabályokban a bíróságokra vannak ruházva; és minthogy ő ily esetekben közhatósági

személynek tekintendő, a felek által hozzá intézett beadványok bélyegkötelesek.

Ha a közjegyző az örökösödési eljárást bírói megbízás, vagy a hivatalos beavatkozás esetein kívül a felek fölkérése folytán vezeti, kötelességében áll mielőtt az örökrészek, vagy hagyományok az érdekletteknek átadatnának, a hagyatéki kimutatást a leltár s esetleg az örök-hagyó végrendeletének, valamint a netán létrejött osztály-egységnek bélyegmentesen, hitelesített másolatával együtt, az illetékszabási hivatalnak megküldeni és a hagyaték átadása, illetőleg telekkönyvi átíratása előtt, az örökösödési illeték biztosítása iránt intézkedni, illetőleg e czélból a hagyatéki bírósághoz jelentést tenni.

16. A közjegyzőknél levő iratok eredetijének, hiteles másolatainak, kivonatainak, vagy hiteles kiadványainak kiadása iránt a felek által a törvényszékekhez intézett beadványok, a törvényszékeknek végzése, az eredeti kiadásakor a hitelesített másolatok (k. t. 135. §.), ugyszintén a díjak iránti beadványok, a tárgyalási jegyzőkönyvek és végzések bélyegmentesek, kivévn az 1 frtos bélyegilleték alá eső ez iránti felebbezéseket.

17. A magánfelek és a közjegyzők magán ügyekbeni beadványaik és levelezéseik a kamarával az illetékszabás 13-ik tétele szerint bélyegkötelesek, egyébiránt a 14-dik illetékszabási tétel irányadó, egyébiránt a peres ügyek kivételével a kamarák, közjegyzők, vagy felekkel bélyegmentesen leveleznek.

18. A közjegyzőknél és a kamaráknál időszakonként bélyegellenőrzési szemlék tartandók.

Szépművészetek hazánkban.

I. Festészet.

(Folytatás.)

A francia ideai kiállítás, melyen festményét majdnem valamennyi magyar művészünk igyekezett kiállíthatni, a századok komoly és mély tanulmányait öszpontosította.

Azon törekvés, hogy az igazság a külső és belső benyomások hatása közepette legyen, úgy az utánozhatatlan színezés, valamint a harmat frissességű árnyolással megközelíthető műbecsessé tette a salon képei legnagyobb részét.

Nem adhatunk szebb leírást, mint a mint Keszler József szól: „A francia iskola — ugymond — az élő, a létező szónok hű kifejezése után való igyekvése által, először is a genre festészet nagy mérvbeni gyakorlására adta

magát; és ebben nem elégedett meg a francia lakások (interieurök) a páriái brillians toilették és a közel mult extravagans külöségeknél másolásával! hanem elment legutolsó határáig az oriensnek, melyet Decanys nyitott meg neki, hogy palettejének színrózsáját az ott található csattanóbb árnyalatokkal gazdagítsa. „És Decamps Sándor Gábor, méltó is a követésre. Minden a mi kezéből kikerült, meglepő jellemvonással bírt. Általa a legközönségesebb természet érdekös kinyomatot nyer. A mindennapias tárgyak vonzóvá tételnek gyönyörű fogalmazása által, mely nincs kölesönözve a természetből, melyet szándékosan bosszant, sem a hagyományoktól, melyeket megvet; hanem, a mely a festő saját tulajdona, az ő bélyege és jegyzése. Már messziről meg lehet képeit ismerni és azok is, kik a mester különkódéseihez nem vonzatnak, el kell hogy ismerjék művein a kinyomat erejét.

A világítás ereje Descamps-nál csodálatra méltó és mégis a világítás eme erélye mellett is egy egész özöne a játszi és heyes indulatoknak. A színek mesteri kezelése nála majd fodros, majd finum, majd átlátszó vegyületekbe ragadtatik; művészete valódi alchimia, melynek titkaiba alig lehet behatolni. Tárgyai többnyire igénytelenek. Egy tek-nős-békával játszó gyermek, a pipázó törökbasza, a falábu vasárnapi ruhában stb. Keleti utjából remekművei a smyrnai őrzarat, a török várdaház és gyermek-iskola; történelmi műveiből nevezetes a cleimonti ostrom, a Cimberék feletti győzelem és 9 jelenet Sámson életéből. (Ezen rövid kitérés után folytatjuk a francia új iskoláról leírását Keszlernek).

„De az emberek viselt dolgaiban a szín nem a fő-dolog — mondja Keszler — a hűség által követelt ake-zessiv elem ugyan, de nem az essentialis. Ez tehát azon szerelmet, mit a francia nemzet a színek esküdött, ki nem elégíthette. Leszállt tehát a művészet oda, hol a nap gyermekei a legféltelenebb orgiáit rendezik a tájképbe. Itt megleste az ég, a hajnal, a szürkület legszűkebb fényvillanásait, a tenger, a tó, a patak sima sugártörő lazurjait, a vegetabilis természet milliárd színharmóniáját, a szikla, a meredek, a termőtalaj minden szint abszorbeáló, száz-féle sötétsgű felületeit; és megteremtette Rousseau, Dupré, Daubigny, Harpignies és Diáz esetei által a mai francia tájkép-iskolát, melynek párja sehol sem létezik és eddig nem létezett.

Még egy lépést kellett alább szállani a holt természet birodalmába, hol a szín az egyedüli, a kizárólagos uralkodó; hol a tárgyak többé meg nem ismerhetők, ha iris arcainak ragyogó sugarai rá nem hullanak.

E csendéletben a francia művészet megállt, meg-

döbbsent. Ez volna tehát a netovább? — kérdé önmagától. Lehetetlen! A szín tehát azért oly ragyogó, oly sokféle szép, oly kimondhatatlanul vonzó, hogy meglehessen a vászonon különböztetni a rezet a vastól, a smaragdot a topáztól, a mahagonfát a tuyától? — Nem. A színek más rendeltetése van! összeszedte a sok fénykincset, melyet lent a holt anyag tárházában fölhalmozva talált; visszament azon lépcsőn, mely ideig levezet; föl egész az emberig, az élő emberig és földiszíté a portraitet mindazon drágaságokkal, melyeket lent a természet épületének földszintén tétlenül heverni látott.

Franciaországban őt év óta egy új arczkép-iskolája van.

Ezen iskola mesterei nem elégednek meg a rajz és természetes kolorit hűségével; ezeknek egy különös „se-veur“ egy „hautgout“ kell. Választanak egy feltűnő, igen sokszor tuleleven, némelykor rikitó háttért; keresnek azután a lefestendő személy ruhájának egy oly szint, mely a háttérből lehetőleg elűt, a nélkül, hogy a kiáltó kontraszt a szemnek kellemetlenné váljék; végre megteremtik a teljes harmóniát azon nuance-szal, melyet az inkárnátnak adnak.

Vita tárgyát képezheti: vajjon mire szolgál ezen szántszándékos keresése a nehézségeknek, melyben a „portraits à fond epatants“ iskolája oly virtuozitást mutat; — ugyan mire való — mint az új irány ellenei mondják, eme kolorisztikus tojástáncz? Akár mikép szóljon a felelet eme kérdésekre, egy áll elvitázhatatlanul, s ez az, hogy ezen portraitek gyönyörűk, hogy bennök a színharmónia fényes diadalmakat ünnepel és hogy Bonat, Carolus, Duran és egy egész sereg festő, kik az új iskola hiveinek vallják magukat, a publikum által csodálatnak és hallatlan summákkal fizettetnek.

A második áldozat, a melyet a szín idolatriája a francia festészettől követelt, a clair-obscur, nem a demiteinte-nek egy nemét, hanem a világos és sötétnek helyes beosztását. Ezt a francia festészet teljesen elejtette. E jeleenség természetes. A szín az árnyékban nem tüntek ki; szükséges tehát a sok világosság ott, hol a szín pompájára súly fektetik.

A klasszikus iskola némely művészeinél és a romantikusoknál, ugymint: Prudhon, Girodet és Gericault-nál a helyes beosztás még majdnem azon schema szerint történik, melyet Joschua Reynolds a velencei mesterek képeiből számított ki. Delacroix képeiben már az egyensúly itt-ott hanyatlani kezd; utódéiban egészen elvész.

A modern francia festészet széles, nyílt, bőséges világot bocsát majdnem minden művére és a fénytömegnek

TÁRCZA.

A székekivándorlás ügyében.

A „Nemzeti Hírlap“-ban közelebből a székeknek az anyahonba leendő telepítésére nézve egy egylet alakítása indítványoztatott; mely indítványra Buzogány Áron, volt kolozsvári unitárius tanár, jelenleg közoktatás-ügyi miniszteri titkár, következő levelet intézte a nevezett lap szerkesztőjéhez:

Budapest, 1875. aug. 9.

Tisztelt szerkesztő úr! Engedje meg, hogy a „Székely kitélepitésre“ vonatkozólag a „Nemzeti Hírlap“-ban a mult héten közölt cikkekre egy pár megjegyzést tegyek.

Az az indítvány, hogy a Románia felé évenként kivándorló székeknek az ország belsejébe s nevezetesen Budapestre terelése érdekében valamit tenni kellene, kétségen kívül figyelemre méltó s megérdemli, hogy ezen eszmével az arra hivatottak minél többen és minél komolyabban foglalkozzanak, a nagyfontosságú eszmét megvalósítani igyekezzenek.

Epen ez volt egyik indító oka annak, hogy a székekelyföldi képviselők s más Budapesten tartózkodó székekelyek s ügybarátok már a mult évben többször tanácskoztak egy „Székely-egylet“ alapításáról, mely feladatán tűzné ki a fennebbi indítvány módosítását is.

E tanácskozások eredménye lett, hogy egy bizottság küldetett ki, mely az egylet megalakítását előkészítse. A bizottság folytatta is munkálkodását, kiadott egy füzetet, melyben felsorolja a székekelyföldön létező mivélődési és közgazdasági bajokat, s a módokat is, melyek által ama bajokon segíteni lehetne; továbbá elkészítette az alakulandó egylet alapszabályait, s azok helybenhagyását a belügyminiszteriumnál kieszközölve, a jóváhagyott alapszabályokat kinyomatta és aláírási-ívek mellett számos példányban szétküldte, felhíván az érdeklődő haza-

fiakat, hogy egyszermindenkorra 100 frttal, mint alapítók, vagy évenként 5 frttal, mint részvényes tagok, szíveskedjenek az alakulandó „Székely-egylet“ támogatni. Ugyanakkor a tagok is melegen szóltak ez ügyről.

Ezen előzményeknek ha nem is lett eddig valami fényes eredménye, de mégis lett annyi, hogy kezdetnek biztató; városok, községek, egyesek szép számmal írták be magukat az ifjú egylet alapító és részvényes tagjaivá, sőt illetményeiket többen be is fizették, mely pénzek a fővárosi takarékpénztárba tétettek be ideiglenesen.

Az előkészítő bizottság még a tavasszal elhatározta az alakító első nagy gyűlés összehívását. Czélja először az volt, hogy e nagy gyűlést a Székelyföld valamelyik nagyobb városába hívja össze, azonban ez elejtettet azon okból, mert a képviselőválasztások következnek, s a választások előtti s utáni izgalmas időt nem tartotta alkalmasnak arra, hogy az új „Székely-egylet“ a politikai pártok szenvedélyeskedései közt vidéken szerencsésen megalakulhasson; azt határozta tehát az előkészítő bizottság, hogy az alakuló első nagy gyűlés tartassék meg a fővárosban, még pedig akkor, mikor az ujonnan választott székekelyföldi orsz. képviselők is itt lesznek. A „Székely-egylet“ alakuló első közgyűlése tehát küszöbön áll.

Ezekután az a kérdés merül fel, vajjon szükséges-e, egy a mint t. szerkesztő úr indítványozta, egy „Székely kitélepitési“ új egylet alakítása akkor, mikor egy „Székely-egylet“ alakítására nézve — melynek egyik főteendője lesz épen a kitélepités ügyét venni tárgyalás alá — már meg vannak téve az előkészületek? Én azt hiszem, hogy nem csak nem szükséges ugyanazon időben két, csaknem egy czélú egylet alakítása; de épen hiba volna az erőket, melyek egy ily fontos czélra csoportosulhatnak, megosztani.

Midőn tehát a t. szerkesztő úr hazafias indítványának tartalmát teljesen osztom, s azért, mint a Székelyföldnek egyik fia, köszönetemet fejezem ki, engedje kérem, hogy indítványának lényegét fenntartva, annak

kivételére ne egy új egylet alapítását, hanem már a végleges megalakulás processusában levő „Székely mivélődési és közgazdasági egylet“ minél előbbi szervezkedését sürgesse, mely egylet mindenekelőtt a Romániába való kivándorlás meggátlását, s a szülőföldjük elhagyására kényszerült székekelyeknek befelé való telepítését is vegye munkába.

Ha ez egylet oly mérvű pártolásban reszesülne, a milyent nagyfontosságú czéljainál fogva megérdemel, meg vagyok győződve, hogy nemzetünk erősítésére képes leendő a legüdvösebb eredményeket eszközölni. Minden a pártolástól függ, s e tekintetben legtöbbet a sajtó segíthet, meglep pártolása s ajánlása által.

Sokszor panaszkodunk, hogy nálunk a socialis téren kevés történik. Ez elég szomorú; mert a míg mindent a kormánytól várunk, a míg megszámlálhatatlan bajaink egy részén legalább magunk társulás útján segíteni nem tudunk: addig általánosabb jóllétet hazánkban nem várhatunk. Ime a „Székely egylettel“ egy társulat igyekszik megalakulni a legönzetlenebb hazafiai érzéstől indítatva; egy társulat, mely czélul tűzte ki a hazánk keleti határán elszigetelten és mostoha viszonyok közt élő székekelyvéreink nyomoruságán lehetőleg segíteni, s az által közvetve egész nemzetünk testét erősíteni: csak pártolás kell azok részéről, a kik azt könnyen tehetik, és a székekely-egylet oly messze kiható, fontos munkát fog végrehajtani, melylyel a nemzetet idővel hálára kötelezheti.

Ajánlom tehát a néhány hét alatt megalakulandó „Székely-egylet“ t. szerkesztő úr becses figyelmébe, s egyszersmind közlöm az eddig jelentkezett alapító és részvényes tagok névsorát azon óhajással, vajha minél tömegesebben sietnének hazánkfiái a „Székely-egylet“ s az által kitűzött nagyfontosságú, hazafias czélok támogatására.

Teljes tisztelettel stb.

Buzogány Áron,
az előkészítő-bizottság jegyzője.

csak kevés, félárnyat ad talpazatul. Ha sokat enged, leszáll Paoló Veronese „vendégségeinek“ világitási hányadái, vagy elfogadja Rubens hármass beosztását, de akkor fokozza a fényes részt a nélkül, hogy az árnyakkal ugyanazt tenné.

Egy igen sajátos jelenségben tűnik föl a modern francziáknak ellenszenve az árnyak ellen. Az egész salonba csak elvétve találunk egy éji tájképet és csak ritkán egy esteli „interieur“ t. Mesterséges, „belső világot“ mutató kép majdnem egészen hiányzik. A jelzett tekintetben a francziák, majdnem a kereszténység előtti idők modorához tértek vissza és csak amabban különböznek emettől, hogy a mennyiben az árnyalás az egyes figurák relieffjének megadására, a modellirozásra szolgál, ezt féltékenyen obszerválják.

A salonban arckép, genre, tájkép és csendélet; ezen négy szakma van leginkább képviselve

A kiállított tárgyak száma 3862, e közt 2019 olajfestmény, 808 rajz, aquarel, pastel, miniatur, üvegemail, porcellán és faiences-festmény; 620 szobrászati, 46 glyptikai mű, 105 építészeti terv, 230 réz, acél sat. metszet és 34 könyomat. El Franciaországban jelenleg 1200 francia művész, ki különféle alkalmakkal ki volt tüntetve, idegen nemzetiségű 280 volt kitüntetve. Évenként 71 medaille adatik ki, a festészetre 39, a szobrászatra 20, az építészetre 6, a többi osztályokra 6. Évenként néhány művész ki, már minden medalliont bir, a becsületrend, vagy a szépművészetek akadémiájának tagjává nevezetik ki.

(Folytatása következik.)

Jogi szemle.

Bűnvádi eljárásunk köréből.

Dr. Székely József,
kir. főügyész helyettes urtól.

(Folytatás.)

Az elintézésre váró ügyek ugyanis elintézhetőek rövidebb és hosszabb idő alatt és pedig az intéző természetű s eljárási módszere szerint kevesebb és több munkával. Az igaz, hogy e tekintetben legtöbb függ az intéző szakismeretétől s ügybuzgalommal párosult kötelességérzetétől, s azzal kapcsolatos munkaszeretettől. Néha az első tekintetre csekélyebb fontosságúnak mutakozó ügy is alapos megfontolás, s beható tanulmányozással kapcsolatos feldolgozás útján látható el törvényszerű helyességgel, a bonyolódottabb természetű ügyek helyes ellátása pedig a nélkül nem is képzelhető.

De térjünk tárgyunkra s állításainkat illusztráljuk gyakorlati példával: ha az ügyész az idézett §§-ok értelmében egy bűnvizsgálat folyamában a szükségeltetett bírósági határozatokat megelőzőleg helyes és alaposan indokolt indítványokat terjeszt be a bírósághoz, abban a vizsgáló-bírónak, vagy bűnügyi előadónak — hacsak az ügyészszel szemben ellenkezési viszketeg nem zaklatja — könnyű megnyugodni, s azt saját véleménye alapjául is elfogadni, a mikor is a határozat fogalmazványában azt látjuk „(irandó az ügyészi indítványból)“ s megfordítva bizonyára az ügyész is, úgy a vizsgáló-bírói, vagy előadói alaposan indokolt s vele indítványtétel végett közölt vélemény fogalmazványi ivére szívesen ráírja, hogy azt elfogadja, magáévá teszi, illetőleg indítványát arra alapítja. S ha mindkét részről az ügyet tárgyzó ügyiratok alaposan tanulmányoztatattak, ezen eljárás ellen nem is lehet semmi kifogás, mert egy az előbbivel hason tartalmu fogalmazvány papírja s az újabb fogalmazás ideje meg van gazdálkodva, a mi pedig a mostani írásos világban különben is halmazott teendő mellett nem kis csiny dolog. Ezt azonban egyik mint a másik csak alapos megfontolás és meggyőződés alapján teheti, mert, ha az ügyész a bírói véleményt, s megfordítva, a bíró az ügyészi indítványt correctnek nem találja, külön s külön indokolt vélemény, vagy indítvány készítésének szükségessége forog fenn. És itt nem arról van szó, hogy ilyesmi ne történjék, vagy ne történhessék, mert ha a bíróság és ügyészség között valamely elvi kérdés, vagy egy bűnügyi vizsgálat nevezetesebb s a végeredményt lehetőleg biztosítónak látszó körülménye iránt nézeteltérés van, az e tekintetben keletkezett s lehetőleg alaposan indokolt bírói vélemény és ügyészi indítvány csak arról tanuskodnak, hogy az illetők képesek s nem restellik állásuk követelményeinek teljesen megfelelni. A kérdés tehát az, hogy a vizsgálat folyama alatt a vizsgálóbíró és a vizsgálóbíró által befejezettnek nyilvánított vizsgálatot tárgyzó ügyiratokat a törvényszéki bűnügyi előadó indítványtétel végett írásban kidolgozott s alaposan in-

dokolt véleményével együtt kell-e, hogy áttegye az ügyészhez, vagy a nélkül? s a vizsgálóbíró vagy előadói vélemény nélkül, s csak is ezen felirattal: „közöltetik indítványtétel végett a kir. ügyészséggel“ áttett vizsgálati iratokat az ügyész ugyancsak alaposan indokolt indítvánnyal tartozik-e a bírósághoz beterjesztetni? E tekintetben a gyakorlat különböző eljárást tüntet fel.

Némely bíróságnál nem vitatkozva a fölött, hogy tekintettel az 1871. XXXIII. t.-cz. 17. §. c. pontja a 18. és 19. §§-ai, valamint az ügyészi útasítás 27. §-ára melyik dolgozzék a másiknak, vagy melyik könnyítse meg a másik helyzetét, a b. p. r. t. ez iránti intézkedéseinek s az annak alapján kifejlődött gyakorlatnak úgy tesznek eleget, hogy a vizsgálóbíró a vizsgálat folyama alatt, az előadó pedig a vizsgálat befejezése után kidolgozott véleményével együtt teszi át az iratokat indítványtétel végett az ügyészhez, ki azt, ha a véleményt és indokait a vizsgálati ténykörülményekkel s a törvény az iránti intézkedéseivel egybehangzónak találja, hozzájárulási nyilatkozatának feljegyzésével, illetőleg annak megfelelő indítványával, ellenkező esetben pedig külön és saját felfogása szerinti, s kimerítően indokolt indítványával terjeszti vissza a bírósághoz. Mely eljárási módozat mellett nem lenne helyeselhető az ügyész eljárása, ha a behatóbb megfigyelést mellőzve, mindig csak is egyszerű láttamozási, vagy elfogadási nyilatkozattal terjesztené az iratokat vissza.

Némely bíróságnál pedig az a gyakorlat, hogy az iratok legtöbb esetben minden bírói vélemény nélkül tételnek át indítványtétel végett az ügyészhez, a ki azokat a szerint a mint a vizsgálatot tovább fejlesztendőnek tartja, s a tekintetben még kiegészítéseket lát szükségesnek, vagy ha a vizsgálatot teljesen befejezettnek találja, a jelzett körülményekhez képest indokolt indítványával terjeszti vissza a bírósághoz határozathozatal végett.

Megjegyzendő azonban, hogy egyik mint másik eljárási módozatnál jelen vegyes eljárási rendszerünk értelmében a bírósági vélemények és ügyészi indítványok mellőzésével a törvényszék eltérőleg is határozhat, mely határozat ellen a körülményekhez képest az ügyész jogorvoslatot vehet igénybe.

No de nem megy mindenütt ilyen csendes egyetértéssel a dolog, mert némely ügyész azt kívánja, hogy ugy a vizsgálat folyamában a vizsgálóbíró, mint különösen a befejezettnek állított vizsgálatot tárgyzó iratok, hozzá az ügyészi útasítás 27. §-a értelmében a törvényszéki előadó véleményével együtt tétessenek át indítványtétel végett, a bíróság pedig ezzel szemben hivatkozva az 1871. XXXIII. t.-cz. 17. §. c. pontjára s ugyanazon t.-cz. 19. §-ára, s nem akarom tudatni az ügyészi útasítás 27. §-ának tartalmáról, azt kívánja, hogy az ügyész minden bírósági vélemény nélkül, tehát csak az iratok alapján tegye meg indítványát.

Vajjon ezen kívánságok közül melyik bir több törvényes színezettel?

Itt, nézetünk szerint, talán aligha nem a felfogásban kell egy kis tévedésnek lenni, a mennyiben t. i. a vélemény és indítvány fogalma vagy összevartatik, vagy legalább is arra névve nincs egy határozott megállapodás, mely szerint a vizsgálóbírónak a vizsgálat folyamában, s a törvényszéki előadónak a befejezett vizsgálat fölött tehát a bíróságnak véleményt, az ügyésznek pedig mindkét esetben indítványt tenni kötelessége.

Az 1871. XXXIII. t.-cz., valamint az 1872. jan. 1-én kiadott ügyészi útasítás nem csak az erdélyi részben érvényben levő ausztriai büntető perrendtartásra, hanem egyszersmind a budapesti kir. ítélőtábla területén is gyakorlatban levő bűnvádi eljárásra való tekintettel alkottatott, annál fogva az azokban foglalt intézkedések öszhaogba hozandók mindkét eljárással, következőleg az alkalmazásban is azokra való tekintettel, tehát az erdélyi részben az ausztriai büntető perrendtartásra való tekintettel kell értelmeztetniük.

Lássuk először is azt, hogy miként állunk e tekintetben az erdélyi részben, vagy a maros-vásárhelyi kir. ítélőtábla területén?

(Folytatása és vége köv.)

Kimutatás

a borszéki uton Közreznnyakán július 28-án jelentkezett rablók üldözésére kiküldött üldöző-csapat által elfogott rablóért borszéki Szabó Márton vezetőnek és társainak a fürdővendégektől önkéntes adakozás útján begyűlt és kiosztott adakozásokról: Gróf Bethlen Istvánné 10 frt, Knöflerné 5 frt, Lázár Domokos 5 frt, Ugron Lázárné 5 frt,

id. és ifj. Petki Ferencz 5 frt, Dr. Csiki József 5 frt, ugyan 5 frt, valaki 5 frt, Bakcsi Ferencz 2 frt, Simon Aronsohn 2 frt, Gyárfás Domokos 5 frt, Kemény Károlina 2 frt, Telman 1 frt, Keszler Samu 1 frt, Jenei Lajos 1 frt, Blumenfeldné 1 frt, Ladányi 1 frt, Jószesku 1 frt, Tolnai Regináld 5 frt, Kádbéb 1 frt, Mikóné 5 frt, Krasovsky 2 frt, Lusztterbach 1 frt, Luskó 1 frt, Mikó Árpád 2 frt, Nagy Pál 5 frt, N. N. 50 kr., N. N. 40 kr., N. N. 50 kr., Dr. Donogányi 1 frt, Berde Mózes 1 frt, Dr. Kaiser 2 frt, Hugó Czoppelt 2 frt, Paraszкова Juon 2 frt, Barabási 2 frt, Czakó József 2 frt, Gál Zsigmond 2 frt, Künlené 2 frt, Dr. Domokos Antalné 5 frt, Vertán István 1 frt, Vikol Gergely 1 frt, Farkas 1 frt, A. H. egy 20 frankos magyar arany, M. Antal 1 frt, Salamon Alajos 1 frt, N. N. 2 frt, Grusz Alb. 2 frt, Sulzer Dániel 5 frt, Vermeser Dánielné 2 frt, Feibriger Vilmos 1 frt, Rösler Gusztáv 1 frt, özv. Baruch Jeremiásné 2 frt, Csibi Lajos 1 frt, Giakumuzi Vigilió 5 frt, Margitai 1 frt, Bennel Ferenczné 1 frt, valaki 1 frt, Vjolkóné 1 frt, V. P. 1 frt. Összesen 151 frt o. é., mely összegből az adakozó vendégeknek egyetértő határozata szerint, Szabó Márton vezetőnek és vejével Molnár (Gyurki) Ferencznek 130 frt, a velek levő öt székelynek 21 frt osztalékkezekre adatott; a két csendőr, kik ezen üldöző csapattal voltak, részökre felajánlott osztalékot nem fogadták el.

Borszék, 1875. augusztus 4-én.

Hirrovat.

— Királyné ő Felsége fürdői életéből írják: Ő Felsége minden reggel néhány udvari hölgy kíséretében lejön a kastélyból s 9 és 10 óra közt fürdőt vesz a gyógyépület előtt; kitünően tud úszni. Az angol úszómester, ki már mult évben Wight szigetén szolgálta, az idén is szolgálja. Királynénk lehetőleg egyszerű toilettet visel, részűtos sávokkal szegélyezett fekete cretonne-ruhát, magyar szabásu, gazdagon zsinorozott fekete posztó-paletot, fekete cseresznyével díszített fekete szalmakalapot és bőrczipőt visel. Hasonlóan öltözködnek kísérendői is. Némi távolságban egy alyssinai viseletű néger szokta követni, ki a királyné bámulatos nagyságu, pompás dán kutyáját vezetí szalagon. Fürdő után ő Felsége gyalog végig megy Petites-Dalles egyedüli utcáján a falu végére, hol egy csésze tejet iszik, mit szemeláttára fejnek. Természetes, hogy a lakosság nagy tiszteletben részesíti.

— Rudolf koronaörökös — hír szerint — szintén jelen lesz Felséges atyjával az országgyűlés megnyitásán. Ez lesz az első eset, hogy a főherceget ily ünnepélyes alkalommal a magyar nemzet tisztelheti.

— A közös hadsereg bronz-ágyuinak, honvédségünk részére való átadásáról szóló hirt a „P. N.“ alapot nélkülözönek nyilvánítja. Illetékes körökben még szó sem volt ezen eszméről.

— A kolozsvári színház igazgató-választmánya elnökévé ő Felsége a király, a lelépett gróf Mikó Imre helyébe, Mikes János grófit nevezte ki.

— Tompa Albert és Szilágyi Ferencz joggyakornokokat a pénzügyminiszter illetéksabási hivatali másodrendű fogalmazókká nevezte ki és pedig az elsőt városunkban, utóbbit Gyula-Fehérvárra. Törvényszékünk két fiatal és tehetséges erőt veszített bennök.

— Mathé István és Gere Gyula urak tegnapelőtt érkeztek meg és ma este hangversenyt rendeznek a „Transylvánia“ disztermében. Ugy hallottuk a main kívül még hétfőn lépnének föl vendégeink és pedig utóbbi alkalommal, valamely jótékony czél javára. Közönségünk hisszük, pártolni fogja a két fiatal kezdő magyar művészt.

— Csiki Miklós helyi jó nevű divatkereskedőnk a napokban tartá esküvőjét a kedves Csiki Terka kisasszonnyal. Aldást kívánunk frigyökre!

— Elkártyázott gyermekek. Porosz-Szilezia Wohlau helységéből írják f. hó 6-áról. Mult hétfő óta a polgseni iskolában járó gyermekeket, úgy Polgsenből, mint a szomszéd helységekből a szülők otthon tartották. Az iskolaköteles gyermekeket nyilvántartás végett nem rég összeírták; e miatt néhány léha fecsegő azt a badar hirt terjesztette, hogy Vilmos császár Emsben 6000 gyermeket kártyázott el az orosz czárnak, a trónörökös meg 4000 gyermeket kártyázott el Amerikának. Ezen elkártyázott gyermekeket most az iskolákból akarják összetoborzani. És a porosz chulmeisterek országában akadt egy sereg család, mely az ily badarságot is elhitte; sok anya azzal fenyegetőzött, hogy inkább leszurja gyermekét, semhogy iskolába bocsássa.

— A posta- és távírdaiugy közelebből egyesítetvén, a „Kelet“ szerint azok Geryay miniszteri tanácsos alá lesznek helyezve. A szebeni postaigazgató egy-szersmind az erdélyi távírdai hivatalok elnöke is lesz, s Kolozsvárt fog lakni. Kisebbségi helységeiben a posta és távírdai szolgálatot egy és ugyanazon tisztviselő fogja teljesíteni.

— A magyar földtani társulatnak tagjai ez idei kirándulásait Erdély délnyugoti részében befejezván, f. hó 14-ikén azaz: ma, Kolozsvárra érkeztek s reggeli 10 órakor a város tanácstermében zárgyűlést tartanak, melyek tárgyai lesznek: 1. Dr. Koch Antal egyet. tanár előadása Erdély ősemlős maradványairól és az ősemlősre vonatkozó leleteiről; továbbá Tóth Kálmán 2-od éves tanárjelölt „Az erdélyi basaltokról“ szóló dolgozatának bemutatása. 2. Kürthy Sándor végzett tanárjelölt fölvizsgálása „A Hiedeg-Szamos vidékének geológiai viszonyairól.“ 3. Az ugyanazon nap délutánján s a következő napon teendő földtani kirándulások megállapítása. Az ülés befejezése után a társulatnak tagjai megtekintik az egyetemi és muzeumegyleti ásványföldtani gyűjteményt, ezen kívül tetszés szerint az egyetem és a muzeumegylet egyéb gyűjteményeit s a városnak többi tanintézményeit is.

□ **Iszonyu tett** derült napfényre a napokban Sümegben, mely lázas izgatottságot keltett a lakosság között. A börtönfelügyelő neje ugyanis egy elveszet csibéjét keresvén, valami félreeső kuczkóban elfojtott emberi nyögést és siralmas jajgatást hallott. Kutatni kezdett s egy szerencsétlen asszonyt talált, ki július 2-ka óta volt odazár-férje — egy pandurkáplár — által. A szegény asszony rémitő állapotban volt: kiaszva, halásápadtan, megtépett, rongyos foszlányokban, férgectől ellepve, bűz és szenny között. A halálra ijedt börtönfelügyelőnek azonnal jelentést tett a járásbírósnál, honnan Baumgarten aljárásbíró rögtön a helyszínére sietett, majd Fischer járási orvos is megjelent. A tény részletes kiderítése a bűnygyi vizsgálat föladata, de magában a tény vérlázító és határtalan a kegyetlenség, melyet a férj követett el neijén. A szerencsétlen áldozat lengyel születésű, s mint mondják, előkelő származású; férjével, mint huszárral ismerkedett meg, mivel el is jött ide. Legutóbb férje Letenyéről jött Sümegre s itt a rendőrségnél, mint pandurkáplár volt alkalmazva. Ide nejét már egy erősen zárt szekrényben hozta, míg ő egy másik nővel élte világát. Első, azaz: igazi neijétől volt egy leánya, kinek szigorúan megparancsolta, hogy anyja létét és állapotát elhallgassa, mert, ha csak egy kukkot mer szólni fölöle, rögtön agyonlövi. A rettegő leányból nem tudta azonban kiirtani a gyermeki ragaszkodó szeretetet. Mert a szerencsétlen asszony kinos, rettentő életbenmaradását csak annak köszönheti, hogy leánya el-elosont hozzá s dugott neki egy kis kenyert, mit hazulról lopott s néha néha adott neki vizet. A kegyetlen férjet, ki épen a környéken volt szemlén, erős kíséret mellett hozták vissza esti 6 órakor.

□ **Angliában a testi büntetést** ismét behozták, s a „kilenczfarku macska“ megint működik. Hát ilyen állat is van? kérde tán egyik-másik olvasó. Voltaképen ez a „kilenczfarku macska“ azonban nem is állat, hanem egy kilenczágú bórkanca, melylyel Angliában az elítélt fegyenczeket s matrózokat szokták korbácsolni. Egy londoni rendőri lap részletesen leírja a büntetésnek közelebbi történet alkalmazását. E leírásból idézzük a következőket: „Júl. 21-én hajtatott végre két rablón a rájuk kimért testi büntetés, mely 25 korbácsütésből állott. Már az ítélet kihirdetése is iszonyu rémületbe ejtette a roblókat. Az egyik azt mondá a törvényszéki szolgának: „szívesebben viselem el a fegyházi büntetést, de a kilenczfarku macskát sohasem rázhatom le magamról.“ Midőn pedig befogták a kalodába, iszonyuan jajgatott. Az első korbácsütésre elordította magát s az egész büntetés alatt sirt, kiáltott, jajgatott és kegyelemért esdekelt. A másik rabló elszántabbnak látszott, de szintén jajveszékel s nyöszörgött minden ütésre.“

Bécsi tőzsdei árkelet. (augusztus 13-án.)

5% metallique	70.85
5% nemz. államkölcsön	73.95
1860. államkötvény	112.75
Bankrészvény	9.40
Hitelrészvény	219.60
London	111.70
Ezüst	100.90
Arany	5.21 ¹ / ₂
Napoleon arany	8.88 ¹ / ₂
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	81.70
„ „ „ temesi	80.—
„ „ „ erdélyi	8.25
„ „ „ horvát-slavon	83.50

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelyt az ev. ref. főiskola gyorsajtóján 1875.

(127)

(1-3)

Új vaskereskedés!

Van szerencsém tudatni a helybeli és vidéki t. cz. közönséggel, hogy a főtéren, plébánia épület alatt, a róm. kath. nagytemplom közvetlen szomszédságában

TÖRPÉNYI JÁNOS,

czég alatt

egy vas, műszer-, norinbergi-áru és konyhaszer üzletet nyitottam, hol minden e szakba vágó cikkek; u. m.: vasak, pléhek, szegek, mindenféle épület és bútör vasalások, asztalos, lakatos, kerékgyártó, aranyműves és más iparágakhoz megkivántató kitűnő minőségű műszerek, ércz és egy darabból préselt zománczolt pléh konyha edények, igen jó asztali, csemegéző és konyha kések, kаланak s más újabbnál újabb gyakorlati háztartási cikkek, új kilo súlyok és finom ezín liter úrmértékek borárosoknak, előzékeny kiszolgálás mellett, jutányos áron megszerezhetők.

Különösen ajánlom a boros gazda urak figyelmébe új ezínvegyítékű esavaros hordó-csapjaimat, miből a főraktár Erdélyre nézve kizárólag nálam van, s melyek czélszerűségöknél fogva, a mennyiben semmiféle savany azoknak nem árt, tökéletes légmentesen zárnak, könnyen és tisztán kezelhetők, minden eddig ismert csapokat felülmulnak.

Semmi költséget nem kiméltem, hogy üzletemet a mai kor igényei szerint rendezsem be, és gondom lesz mindig reá, hogy mindazon újabb találmányokat, melyek a t. cz. közönség házi és magán szükségletére czélszerűnek bizonyultak be, üzletembe megszerezsem. Ilyen gyakorlati találmányokból jelenleg is szolgálhatok új húsvágókkal, kávépergelő- és őrlőkkel, forróvíz által melegíthető tányérok, leves- és tejszűrőkkel, sodrony ételboritokkal, kő- és brittania thea-kannákkal, kitűnő kézi- kerti- és virág-fecskendőkkel stb. stb., melyeket — készítési helyökről — az eredeti angol gyárakból hozattam meg. E szakmába vágó ismereteim, melyeket mint kereskedelmi utazó a bel- és külföldi gyárakban, valamint több kiállításon, melyekből kiemelem az 1871-ik ulmi és 1873-ik bécsi világkiállítást, — mely utóbbit, mint egy külföldi gyár képviselője, több hónapon át volt alkalmam tanulmányozhatni, — szereztem, azon kellemes helyzetbe juttattak, hogy áruimat mindig legelső kézből, tehát legjutányosabban kaphatom meg, s ennél fogva a versenyt minden irányban kiállhatom!

Maros-Vásárhelyt, augusztus hó 1-én 1875.

Teljes tisztelettel

Törpényi János.

Hirdetmény.

A maros-vásárhelyi Lénárt-féle fürdői intézet, hozzá tartozó lakással és kerttel, bekövetkezett haláleset folytán,

haszonbérbe adandó.

Biztosítékot nyújtható haszonbérleti kívánók szíveskedjenek alólírtához fordulni.

M.-Vásárhelyt, 1875. aug. hó 7-én.

Dr. Scheitz Antal,
h. ügyvéd.

(725) (2-3)

Sz. 3574. — 1875.

Hirdetmény.

Alólírt tanács a következő munkálato-

kat, u. m.:
a) a Deák-Ferencz-utcában 175 □ öl hosszúságú kőburkolat felszedését, s újbóli lerakását;

b) ugyanott 175 □ öl egészben új követet lerakását, s végre:

c) ezen vonalról 72° 4' 8" kőb öl föld-ásásnak 30 öl távolságra leendő elhordása munkáját nyilvános árlejtés útján szándékozván eszközölni, értesíttetnek vállalkozni kívánók: hogy az árlejtés folyó év és hó 19-én d. e. 10 órakor a tanács irodában fog megtartatni.

Felkiállási ár összes fennebb jelzett munkálatokra 1090 frt 13 kr. o. é., mely összegnek 10% lesz bánatpénzül leteendő.

M.-Vásárhely sz. kir. város tanácsának, 1875. aug. hó 7-én tartott üléséből.

(128) (1-2)

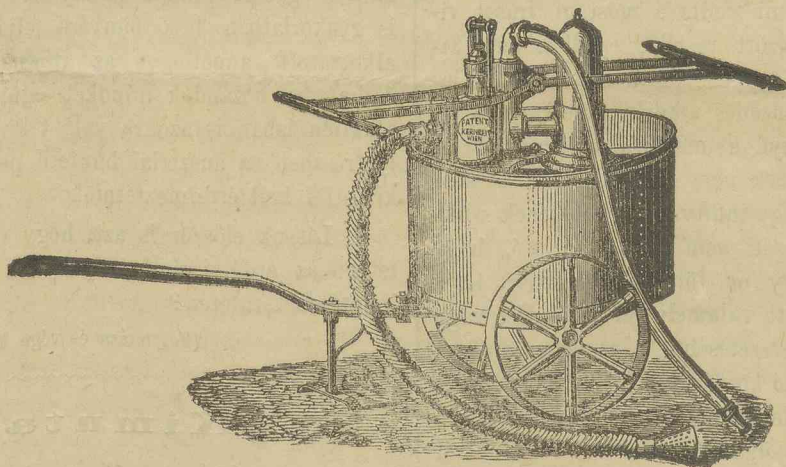
A városi tanács.

(124.)

3-8

Fecskendők eladása.

Tűzi fecskendőket különböző nagyságban, legjobbj minőségű és egészen új szerkezetűeket ked-

vező fizetési feltétellek mellett szállítok; eladás végett néhány ily fecskendő mindig készletben van.

Lakásom Maros-Vásárhelyt, Tyukszerutcza 1501. sz. Gombási ház

Wallerstein Bernát.